

PROCEDURA P SMC/2/2014

postępowania przy użyciu środków przymusu bezpośredniego

I Procedura określa :

- podstawy prawne użycia, wykorzystania, środków przymusu bezpośredniego zwanych dalej (ŚPB)
- podstawowe pojęcia niezbędne przy stosowaniu ŚPB
- rodzaje ŚPB używanych lub wykorzystywanych przez strażników
- przypadki używania lub wykorzystywania ŚPB przez strażników
- zasady używania lub wykorzystywania ŚPB przez strażników
- sposób dokumentowania użycia lub wykorzystania ŚPB przez strażników.

II Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 24 maja 2013r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz.U. 2013.628)
- Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 2014r w sprawie sposobu przechowywania i ewidencjonowania środków przymusu bezpośredniego przez strażników gminnych (miejskich) (Dz.U. 2014.777)

III Pojęcie środka przymusu bezpośredniego

Użycie środka przymusu bezpośredniego - należy przez to rozumieć zastosowanie środka przymusu bezpośredniego wobec osoby;

Użycie broni palnej - należy przez to rozumieć oddanie strzału w kierunku osoby z zastosowaniem amunicji penetracyjnej;

Wykorzystanie środka przymusu bezpośredniego - należy przez to rozumieć zastosowanie środka przymusu bezpośredniego wobec zwierzęcia albo zastosowanie go w celu zatrzymania, zablokowania lub unieruchomienia pojazdu lub pokonania przeszkody;

Wykorzystanie broni palnej - należy przez to rozumieć oddanie strzału z zastosowaniem amunicji penetracyjnej w kierunku zwierzęcia, przedmiotu, lub w innym kierunku niestwarzającym zagrożenia dla osoby.

Przymus bezpośredni – doprowadzenie do wykonania obowiązku podlegającego egzekucji drogą zagrożenia zastosowaniem lub drogą zastosowania bezpośrednio skutecznych środków nie wyłączając siły fizycznej w celu usunięcia oporu zobowiązanego lub oporu innych osób, które stoją na przeszkodzie w wykonaniu obowiązku. Przymus ma być kierowany bezpośrednio wobec osoby, której zachowanie uniemożliwia wykonanie zadań straży określonych w ustawie.

IV Podstawowe pojęcia przy stosowaniu środków przymusu bezpośredniego

Siła fizyczna – działanie człowieka za pomocą jego mięśni. Strażnik może stosować jedynie siłę fizyczną w postaci chwytów obezwładniających lub podobnych technik obrony. Nie wolno stosować ciosów lub technik ataku, chyba że działa w celu odparcia zamachu na życie lub zdrowie własne lub innych osób albo mienie lub przeciwdziała ucieczce (art. 14 śpb)

Czynna napaść – każde działanie, które w sposób bezpośredni, co najmniej zmierza do naruszenia nietykalności cielesnej człowieka. W rozumieniu prawa karnego pokrywa się to z etapami usiłowania lub dokonania co najmniej czynu zabronionego naruszenia

nietykalności cielesnej (art. 217kk)

Czynny opór – działanie osoby, które polega na użyciu siły fizycznej skierowanej przeciwko działaniu strażnika lub osoby do pomocy przez niego przybranej w celu uniemożliwienia realizacji przez strażnika zadań określonych w ustawie.

Bierny opór – zachowanie polegające na niepodporządkowaniu się poleceniom strażnika, które nie stanowi czynnego oporu.

V Rodzaje ŚPB używanych lub wykorzystywanych przez strażników.

1. Siła fizyczna w postaci technik:
 - a) transportowych
 - b) obrony
 - c) obezwładnienia
2. Kajdanki zakładane na ręce
3. Pałka służbowa
4. Ręczne miotacze substancji obezwładniających (RMG)
5. Przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej
6. Psy służbowe
7. Siatki obezwładniającej

VI Przypadki używania lub wykorzystywania ŚBP przez strażników.

SILA FIZYCZNA

Siły fizycznej można użyć w przypadku:

- 1) wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez uprawnionego poleceniem;
- 2) odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby
- 3) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby;
- 4) przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- 5) przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia;
- 6) ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez uprawnionego;
- 7) przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- 8) zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
- 9) ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościg za tą osobą;
- 10) pokonania biernego oporu;
- 11) pokonania czynnego oporu;
- 12) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.
- 13) Siły fizycznej w postaci technik transportowych można użyć prewencyjnie w celu zapobieżenia ucieczce osoby ujętej, doprowadzanej, zatrzymanej, konwojowanej lub umieszczonej w strzeżonym ośrodku, areszcie w celu wydalenia lub osoby pozbawionej wolności, a także w celu zapobieżenia objawom agresji lub autoagresji tych osób.
- 14) Siłę fizyczną w postaci technik obrony i technik obezwładniania, można wykorzystać także wobec zwierzęcia, którego zachowanie zagraża bezpośrednio życiu lub zdrowiu uprawnionego lub innej osoby (art. 12 ust. 2 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej),
Używając siły fizycznej lub wykorzystując siłę fizyczną nie zadaje się uderzeń, chyba że uprawniony działa w celu odparcia zamachu na życie lub zdrowie własne lub innych osób albo na mienie lub przeciwdziałania ucieczce. (art 14 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej)

KAJDANKI

Kajdanek można użyć w przypadku konieczności :

- 1) wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez uprawnionego poleceniem;
 - 2) odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby;
 - 3) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby;
 - 4) przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
 - 5) przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia;
 - 6) ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez uprawnionego;
 - 7) przeciwdziałania niszczeniu mienia;
 - 8) zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
 - 9) ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
 - 10) pokonania czynnego oporu;
 - 11) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.
 - 12) kajdanki zakładanych na ręce można użyć prewencyjnie w celu zapobieżenia ucieczce osoby ujętej, doprowadzanej, zatrzymanej, konwojowanej lub umieszczonej w strzeżonym ośrodku, areszcie w celu wydalenia lub osoby pozbawionej wolności, a także w celu zapobieżenia objawom agresji lub autoagresji tych osób.
- Kajdanek używa się w celu częściowego unieruchomienia kończyn oraz zakłada się na ręce trzymane z tyłu.**

<p>PAŁKA SŁUŻBOWA Pałki służbowej można użyć lub wykorzystać ją w przypadkach potrzeby : 1) wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez uprawnionego poleceniem; 2) odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 3) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 4) przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego; 5) przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniające przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia; 6) ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez uprawnionego; 7) przeciwdziałania niszczeniu mienia; 8) zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia; 9) ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą; 10) pokonania czynnego oporu; Pałkę służbową można wykorzystać także wobec zwierzęcia, którego zachowanie zagraża bezpośrednio życiu lub zdrowiu uprawnionego lub innej osoby (art. 12 ust. 2 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej) Pałki służbowej nie stosuje się wobec osób: 1) w stosunku do których użyto środków przymusu bezpośredniego w postaci kajdanek, siatki obezwładniającej , 2) obezwładnionych wskutek użycia przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania za pomocą energii elektrycznej – z wyjątkiem dźwigni transportowych stosowanych przy użyciu pałki służbowej. Pałki służbowej używa się do obezwładnienia osoby przez zadanie bólu fizycznego lub do zablokowania kończyn albo wykorzystuje się ją w celu obezwładnienia zwierzęcia. Pałką służbową nie zadaje się uderzeń i pchnięć w głowę, szyję, brzuch i nieumięśnione oraz szczególnie wrażliwe części ciała, z wyjątkiem sytuacji gdy zachodzi konieczność odparcia zamachu stwarzającego bezpośrednio zagrożenie życia lub zdrowia uprawnionego lub innej osoby</p>	<p>RMG Chemicznych środków obezwładniających w postaci ręcznych miotaczy substancji obezwładniających, można użyć lub wykorzystać je w przypadkach konieczności : 1) wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez uprawnionego poleceniem; 2) odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 3) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 4) przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego; 5) przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniające przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia; 6) ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez uprawnionego; 7) przeciwdziałania niszczeniu mienia; 8) zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia; 9) ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą; 10) pokonania biernego oporu Chemicznych środków obezwładniających używa się lub wykorzystuje się je w celu krótkotrwałego zakłócenia orientacji przestrzennej lub obezwładnienia. Chemicznych środków obezwładniających nie używa się wobec osób, w stosunku do których użyto kajdanek, siatki obezwładniającej lub przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej</p>
<p>PARALIZATORY Przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej można użyć lub wykorzystać je w przypadku: 1) odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 2) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 3) przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniające przez uprawnionego obszary obiekty lub urządzenia; 4) przeciwdziałania niszczeniu mienia; 5) zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia; 6) ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą; 7) pokonania czynnego oporu Przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej używa się w celu krótkotrwałego obezwładnienia osoby lub wykorzystuje się w celu krótkotrwałego obezwładnienia zwierzęcia, jeżeli użycie innych środków przymusu bezpośredniego jest niemożliwe albo może okazać się nieskuteczne.</p>	<p>PIES SŁUŻBOWY Psa służbowego można użyć w przypadku : 1) odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 2) przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniające przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia; 3) ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez uprawnionego; 4) zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia; 5) ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą; 6) pokonania czynnego oporu Psa służbowego używa się, gdy ma założony kaganiec, chyba że: 1) został wytresowany do działania bez kagańca; 2) użycie psa służbowego służy do: a) odparcia zamachu na życie lub zdrowie uprawnionego lub innej osoby, b) wykonywania czynności służbowych wobec osób, w stosunku do których użycie broni palnej jest dopuszczalne w przypadku konieczności odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na :</p>

<p>Przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej nie używa się wobec osób, w stosunku do których użyto kajdanek, siatki obezwładniającej. Używając przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej, nie celuje się w głowę.</p>	<p>a) życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu, b) ważne obiekty, urządzenia lub obszary albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu, c) mienie, który stwarza jednocześnie bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub wolności uprawnionego lub innej osoby, albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu jak również konieczności przeciwstawienia się osobie: a) niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni, materiału wybuchowego lub innego niebezpiecznego przedmiotu, którego użycie może zagrozić życiu, zdrowiu lub wolności uprawnionego lub innej osoby, b) która usiłuje bezprawnie odebrać broń palną uprawnionemu lub innej osobie uprawnionej do jej posiadania</p>
<p>SIATKA OBEZWŁADNIAJĄCA Siatkę obezwładniającą strażnik gminny (miejski) może wykorzystać, jeżeli zastosowanie innych środków przymusu bezpośredniego jest niemożliwe albo może okazać się nieskuteczne, w przypadkach: 1) odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 2) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby; 3) przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego; 4) przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia; Siatki obezwładniającej wykorzystuje się w celu unieruchomienia zwierzęcia. Siatkę obezwładniającą miota się z broni palnej albo innych urządzeń albo zarzuca się ją ręcznie.</p>	

VII Zasady użycia lub wykorzystania ŚPB

1. Ogólne zasady używania lub wykorzystywania ŚPB

zasada celowości- oznacza ona, że zastosowanie środka przymusu bezpośredniego bądź w ogóle, bądź w postaci konkretnego środka musi wynikać z uzasadnionej okolicznościami potrzeby, oraz zmierzać do osiągnięcia określonego celu

zasada ostrzeżenia – polega na obowiązku wcześniejszego wezwania do zachowania zgodnego z prawem, a następnie uprzedzenia o użyciu środków przymusu bezpośredniego, gdy wezwanie okaże się nieskuteczne. Zasada ta ni obowiązuje gdy zachodzi konieczność natychmiastowego działania tzn. gdy zwłoka groziłaby niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

Zasada niezbędności – nakazuje stosowanie środków przymusu bezpośredniego tylko w granicach niezbędnych do usunięcia zagrożenia. Odstępuje się od użycia środków przymusu bezpośredniego gdy zagrożenie minęło, albo gdy użycie środka nie przyniosło i wiadomo, że nie przyniesie pożądanego skutku.

Zasada minimalizacji skutków – formułuje ona obowiązek użycia takiego środka który jest wystarczający i wyrządzający jak najmniejszą dolegliwość a w szczególności nie powodujący uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia.

2. Szczegółowe zasady używania lub wykorzystywania ŚPB

Środków przymusu bezpośredniego używa się lub wykorzystuje się je w sposób niezbędny do osiągnięcia celów tego użycia lub wykorzystania, proporcjonalnie do stopnia zagrożenia, wybierając środek o możliwie jak najmniejszej dolegliwości. (art. 6 ust. 1 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej).

- **Broni palnej używa się lub wykorzystuje się ją wyłącznie, jeżeli użycie lub wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego:**

1) okazało się niewystarczające do osiągnięcia celów tego użycia lub wykorzystania lub
2) nie jest możliwe ze względu na okoliczności zdarzenia (art. 6 ust. 2 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej)

- Środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej używa się lub wykorzystuje się je w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę. (**Art. 7. 1.** ustawy o środkach

przymusu bezpośredniego i broni palnej)

- Od użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej należy odstąpić, gdy cel ich użycia lub wykorzystania został osiągnięty. (Art. 7 ust. 2 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej)

- Środków przymusu bezpośredniego używa się lub wykorzystuje się je z zachowaniem szczególnej ostrożności, uwzględniając ich właściwości, które mogą stanowić zagrożenie życia lub zdrowia uprawnionego lub innej osoby. (Art. 7 ust. 3 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej)

- W przypadku gdy uzasadniają to okoliczności zdarzenia, uprawniony może użyć jednocześnie więcej niż jednego środka przymusu bezpośredniego lub wykorzystać jednocześnie więcej niż jeden taki środek, wg zasad określonych w ustawie o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej)

Wobec kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, oraz osób o widocznej niepełnosprawności uprawniony może użyć wyłącznie siły fizycznej w postaci technik obezwładnienia.

W przypadku, gdy zachodzi konieczność odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie uprawnionego lub innej osoby, a użycie siły fizycznej wobec w/w osoby, jest niewystarczające lub niemożliwe, uprawniony może użyć innych środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej, przy czym użycie środka przymusu bezpośredniego w tym przypadku, następuje z uwzględnieniem jego właściwości oraz stanu osoby, wobec której ma być użyty.- (art. 9 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej).

Środków przymusu bezpośredniego można użyć po uprzednim bezskutecznym wezwaniu osoby do zachowania się zgodnego z prawem oraz po uprzedzeniu jej o zamiarze użycia tych środków.

W/w obowiązek nie dotyczy sytuacji, gdy:

1) występuje bezpośrednio zagrożenie życia, zdrowia lub wolności uprawnionego lub innej osoby lub

2) zwłoka groziłaby niebezpieczeństwem dla dobra chronionego prawem, a środków przymusu bezpośredniego używa się prewencyjnie.

Decyzję o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego uprawniony podejmuje samodzielnie (art 35 ustawy ś.p.b.b.p.)

VIII Sposób dokumentowania użycia lub wykorzystania ŚPB przez strażników

Uprawniony dokumentuje w notatce użycie i wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Uprawniony przekazuje notatkę przełożonemu w przypadku użycia lub wykorzystania:

1) środków przymusu bezpośredniego – gdy skutkiem tego użycia lub wykorzystania było zranienie osoby lub wystąpienie innych widocznych objawów zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby albo jej śmierć, zranienie albo śmierć zwierzęcia albo zniszczenie mienia;

2) broni palnej – niezależnie od skutku tego użycia lub wykorzystania.

W przypadku użycia środka przymusu bezpośredniego wobec nieletniego umieszczonego w zakładzie poprawczym, schronisku dla nieletnich, młodzieżowym ośrodku wychowawczym lub policyjnej izbie dziecka uprawniony każdorazowo przekazuje przełożonemu notatkę, niezależnie od rodzaju i skutku użycia środka przymusu bezpośredniego.

Uprawniony może dokumentować w notatniku służbowym użycie i wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej, gdy nie nastąpiły skutki wskazane powyżej. (art. 51 u.ś.p.b.b.p.)

- W przypadku użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego, którego

skutkiem było zranienie osoby lub wystąpienie innych widocznych objawów zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby albo jej śmierć, zranienie albo śmierć zwierzęcia albo zniszczenie mienia, notatka zawiera:

- 1) służbowe dane identyfikacyjne uprawnionego;
- 2) określenie czasu i miejsca użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- 3) następujące dane osoby, wobec której użyto środków przymusu bezpośredniego:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) serię i numer dokumentu tożsamości,
 - c) datę urodzenia,
 - d) w przypadku osoby osadzonej w zakładzie karnym albo areszcie śledczym – dane, o których mowa w lit. a i c, oraz imię ojca;
- 4) określenie celu użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- 5) informację o przyczynie użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- 6) określenie użytych lub wykorzystanych środków przymusu bezpośredniego i sposób ich użycia;
- 7) opis czynności zrealizowanych przed użyciem lub wykorzystaniem środków przymusu bezpośredniego i po użyciu lub wykorzystaniu tych środków;
- 8) opis skutków użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- 9) informację o udzieleniu pierwszej pomocy i jej zakresie lub zapewnieniu wezwania kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów świadczących medyczne czynności ratunkowe;
- 10) następujące dane ustalonych świadków zdarzenia:
 - a) imię i nazwisko oraz serię i numer dokumentu tożsamości albo
 - b) służbowe dane identyfikacyjne, jeżeli świadkiem zdarzenia był uprawniony;
- 11) podpis uprawnionego.

Jeżeli uzyskanie danych osoby, wobec której użyto środków przymusu bezpośredniego w postaci imienia i nazwiska, serii i numeru dowodu osobistego, daty urodzenia, a w przypadku osoby osadzonej również imienia ojca, było niemożliwe, w notatce podaje się przyczyny ich nieumieszczenia.

W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego nie nastąpiły skutki w postaci zranienia osoby lub wystąpienie innych widocznych objawów zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby albo jej śmierć, zranienie albo śmierć zwierzęcia albo zniszczenie mienia notatka zawiera tylko informacje w n/w zakresie :

- 1) służbowe dane identyfikacyjne uprawnionego;
- 2) określenie czasu i miejsca użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- 3) następujące dane osoby, wobec której użyto środków przymusu bezpośredniego:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) serię i numer dokumentu tożsamości,
 - c) datę urodzenia,
 - d) w przypadku osoby osadzonej w zakładzie karnym albo areszcie śledczym – dane, o których mowa w lit. a i c, oraz imię ojca;
- 4) określenie celu użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- 5) informację o przyczynie użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- 6) określenie użytych lub wykorzystanych środków przymusu bezpośredniego i sposób ich użycia; a jeżeli uzyskanie danych w zakresie imienia i nazwiska, serii i numeru dokumentu tożsamości, daty urodzenia było niemożliwe w notatce podaje się przyczyny ich nieumieszczenia. (art. 54 ustawy ś.p.b).

KOMENDANT
STRAŻY MIEJSKIEJ
W CIESZYNIE

mgr Kazimierz Płusa